

The Triumph of Creation: What are the Book of Exodus—and Revelation—Really About?

Rabbi Shai Held – Held@hadar.org

Limud UK

I. What Is the Exodus Really About?

1. שמות א-א-יב

¹ וא' לה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ² ראובן שמעון לוי ויהודה: ³ יששכר זבולן ובנימן: ⁴ דן ונפתלי גד ואשר: ⁵ ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: ⁶ וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: ⁷ ובני ישראל לפרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: ⁸ ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: ⁹ ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו:

¹⁰ הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כיתקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: ¹¹ וישמו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס: ¹² וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל:

1. Exodus 1:1-12

¹ These are the names of the sons of Israel who came to Egypt with Jacob, each coming with his household: ² Reuben, Simeon, Levi, and Judah; ³ Issachar, Zebulun, and Benjamin; ⁴ Dan and Naphtali, Gad and Asher. ⁵ The total number of persons that were of Jacob's issue came to seventy, Joseph being already in Egypt. ⁶ Joseph died, and all his brothers, and all that generation. ⁷ But the Israelites were fertile and prolific; they multiplied and increased very greatly, so that the land was filled with them. ⁸ A new king arose over Egypt who did not know Joseph. ⁹ And he said to his people, "Look, the Israelite people are much too numerous for us. ¹⁰ Let us deal shrewdly with them, so that they may not increase; otherwise in the event of war they may join our enemies in fighting against us and rise from the ground." ¹¹ So they set taskmasters over them to oppress them with forced labor; and they built garrison cities

for Pharaoh: Pithom and Ramses.¹² But the more they were oppressed, the more they increased and spread out, so that the [Egyptians] came to dread the Israelites.

.2 בראשית א:כח

וַיְבָרֶךְ אֱתָם אֱלֹקִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹקֵי יִם פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבֹּשׁוּהָ וּרְדוּ בְּדִגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיַּיהָ הַרְמֵשֶׁת עַל-הָאָרֶץ:

2. Genesis 1:28

God blessed them and God said to them, “Be fertile and increase, fill the earth and master it; and rule the fish of the sea, the birds of the sky, and all the living things that creep on earth.”

.3 יחזקאל כט:ג

דַּבֵּר וְאָמַרְתָּ כֹּה-אָמַר אֲדוֹשֵׁם ה' הַנְּנִי עָלֶיךָ פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ-מִצְרַיִם הַתַּנִּים הַגְּדוֹל הַרְבֵּץ בְּתוֹךְ יָאֲרִיו אֲשֶׁר אָמַר לִי יָאֲרִי וְאֲנִי עֲשִׂיתִנִּי:

3. Ezekiel 29:3

Speak these words: Thus said the Lord GOD: I am going to deal with you, O Pharaoh king of Egypt, Mighty monster, sprawling in your channels, Who said, My Nile is my own; I made it for myself.

.4 שמות יד:טו-טז

¹⁵ וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה מֵה-תִצְעַק אֵלַי דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וִיִּסְעוּ: ¹⁶ וְאָתָּה הֲרֵם אֶת-מִטְּךָ וּנְטָה אֶת-יָדְךָ עַל-הַיָּם וּבִקְעוּהוּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁה:

4. Exodus 14:15-16

¹⁵ Then the LORD said to Moses, “Why do you cry out to Me? Tell the Israelites to go forward.
¹⁶ And you lift up your rod and hold out your arm over the sea and split it, so that the Israelites may march into the sea on dry ground.

.5 שמות יד:כא-כב

²¹ וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיִּזְלַךְ יָקוֹק אֶת-הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל-הַלַּיְלָה וַיִּשָּׂם אֶת-הַיָּם לְחֶרֶבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: ²² וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִיְמִינָם וּמִשְׂמָאלָם:

5. Exodus 14:21-22

²¹Then Moses held out his arm over the sea and the Lord drove back the sea with a strong east wind all that night, and turned the sea into dry ground. The waters were split,²²and the Israelites went into the sea on dry ground, the waters forming a wall for them on their right and on their left.

6. בראשית א:ט-י

⁹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: ¹⁰ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וְלַמְקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:

6. Genesis 1:9-10

⁹ God said, "Let the water below the sky be gathered into one area, that the dry land may appear." And it was so. ¹⁰ God called the dry land Earth, and the gathering of waters He called Seas. And God saw that this was good.

7. שמות י:כא-כג

²¹ וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה נֹטֵה יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֹשֶׁךְ: ²² וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ־אֲפֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים: ²³ לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחַתוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְלֹכְל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם:

7. Exodus 10:21-23

²¹ Then the LORD said to Moses, "Hold out your arm toward the sky that there may be darkness upon the land of Egypt, a darkness that can be touched." ²² Moses held out his arm toward the sky and thick darkness descended upon all the land of Egypt for three days. ²³ People could not see one another, and for three days no one could get up from where he was; but all the Israelites enjoyed light in their dwellings.

8. בראשית א:ד

וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:

8. Genesis 1:4

God saw that the light was good, and God separated the light from the darkness.

9. שמות ב:ב

וַתֵּהָרֵה הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּרְא אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים:

9. Exodus 2:2

The woman conceived and bore a son; and when she saw how beautiful he was, she hid him for three months.

10. שמות יד:לי-לא

³⁰ וַיִּוָּשַׁע ה' בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפְּת הַיָּם: ³¹ וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת־ה' וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ:

10. Exodus 14:30-31

³⁰ Thus the LORD delivered Israel that day from the Egyptians. Israel saw the Egyptians dead on the shore of the sea. ³¹ And when Israel saw the wondrous power which the LORD had wielded against the Egyptians, the people feared the LORD; they had faith in the LORD and His servant Moses.

11. Exodus 15:11-21

¹²You put out Your right hand,
The earth swallowed them.
¹³In Your love You lead the people You redeemed;
In Your strength You guide them to Your holy abode.
¹⁴The peoples hear, they tremble;
Agony grips the dwellers in Philistia.
¹⁵Now are the clans of Edom dismayed;
The tribes of Moab—trembling grips them;
All the dwellers in Canaan are aghast.
¹⁶Terror and dread descend upon them;
Through the might of Your arm they are still as stone—
Till Your people cross over, O Lord,
Till Your people cross whom You have ransomed.
¹⁷You will bring them and plant them
in Your own mountain,
The place You made to dwell in, O Lord,
The sanctuary, O Lord, which Your hands established.
¹⁸The Lord will reign for ever and ever!
¹⁹For the horses of Pharaoh, with his chariots and horsemen,
went into the sea; and the Lord turned back on them the
waters of the sea; but the Israelites marched on dry ground
in the midst of the sea.
²⁰Then Miriam the prophetess, Aaron's sister, took a timbrel
in her hand, and all the women went out after her in dance
with timbrels.
²¹And Miriam chanted for them: Sing to the Lord, for He has
triumphed gloriously;
Horse and driver He has hurled into the sea.

.11 שמות טו:א-כא

¹²נָטִיתָ יְמִינְךָ
תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ:
¹³נְחִיתָ בְּחַסְדְּךָ עַם־זוֹ גְּאֻלָּתָ
נִהְלֵתָ בְּעֶזְרְךָ אֶל־נוֹה קִדְשֶׁךָ:
¹⁴שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן
חֵיל אַחַז יִשְׁבִי פְלִשְׁתִּי:
¹⁵אָז נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחָזְמוּ רַעַד
נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵי כְנָעַן:
¹⁶תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִימַתָּה וּפְחַד
בְּגִדְלֵךְ זָרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן
עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ יִקְוֶה
עַד־יַעֲבֹר עַם־זוֹ קִנִּיתָ:
¹⁷תִּבְאִימוּ וְתִטְעֵמוּ
בְּהַר נַחֲלֹתֶיךָ
מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלַּת יִקְוֶה
מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנֵן יִדִּיךָ:
¹⁸יִקְוֶה אֱיִמֶלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד:
¹⁹כִּי בָא סוּס פָּרְעֹה בְּרִכְבוֹ וּבַפָּרָשָׁיו
בַּיָּם וַיִּשָׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת־מֵי הַיָּם
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֹשָׁה בְּתוֹךְ
הַיָּם:
²⁰וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אַחֹת אֶהֱרֹן
אֶת־הַתִּמְבֵּל בְּיָדָהּ וַתִּצְאֵן כָּל־הַנְּשִׁים
אֲחֵרֵיהֶן בְּתַפִּים וּבַמְחֹלֹת: כֹּא וַתַּעַן
לָהֶם מִרְיָם שִׁירוֹ לַיהוָה כִּי־גָאָה
גָּאָה סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם:

II. The Vision of Sinai: A Radical Alternative to Egypt

12. שמות כ:כ-כו

²⁰ וגר לא-תונה ולא תלחצנו: כי-גרים הייתם בארץ מצרים: ²¹ כל-אלמנה ויתום לא תענון: ²² אם-ענה תענה אתו כי אם-צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: ²³ וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: ²⁴ אם-כסף תלוה את-עמי את-העני עמך לא-תהיה לו כנשה לא-תשימון עליו נשר: ²⁵ אם-חבל תחבל שלמת רעך עד-בא השמש תשיבנו לו: ²⁶ כי הוא כסותה [כסותו] לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי-יצעק אלי ושמעתי כי-חנן אני:

12. Exodus 22:20-26

²⁰ You shall not wrong a stranger or oppress him, for you were strangers in the land of Egypt.

²¹ You shall not ill-treat any widow or orphan. ²² If you do mistreat them, I will heed their outcry as soon as they cry out to Me, ²³ and My anger shall blaze forth and I will put you to the sword, and your own wives shall become widows and your children orphans. ²⁴ If you lend money to My people, to the poor among you, do not act toward them as a creditor; exact no interest from them. ²⁵ If you take your neighbor's garment in pledge, you must return it to him before the sun sets; ²⁶ it is his only clothing, the sole covering for his skin. In what else shall he sleep? Therefore, if he cries out to Me, I will pay heed, for I am compassionate.

13. שמות ב:כג-כה

²³ ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני-ישראל מן-העבדה ויצעקו ותעל שועתם אל-האלקים מן-העבדה: ²⁴ וישמע אלקים את-נאקתם ויזכר אלקים את-בריתו את-אברהם את-יצחק ואת-יעקב: ²⁵ וירא אלקים את-בני ישראל וידע אלקים:

13. Exodus 2:23-25

²³ A long time after that, the king of Egypt died. The Israelites were groaning under the bondage and cried out; and their cry for help from the bondage rose up to God. ²⁴ God heard their moaning, and God remembered His covenant with Abraham and Isaac and Jacob. ²⁵ God looked upon the Israelites, and God took notice of them.

14. דברים טו:א-ח

¹ מקץ שבע-שנים תעשה שמטה: ² וזה דבר השמטה שמ' וט כל-בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא-יגש את-רעהו ואת-אחיו כי-קרא שמטה לה: ³ את-הנכרי תגש ואשר יהיה לך את-אחיר תשמט ידך: ⁴ אפס כי לא יהיה-ברך אביון כי-ברך יברכה ה' בארץ אשר ה' אלקיך נתן-לך נחלה לרשתה: ⁵ רק אם-שמוע תשמע בקול ה' אלקיך לשמר לעשות את-כל-המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום: ⁶ כי-ה' אלקיך ברכך כאשר דבר-לך והעבטת גנים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגנים רבים וברך לא ימשלו: ⁷ כי-יהיה ברך אביון מאחד אחיר באחד שעריך בארצך אשר-ה' אלקיך נתן לך לא תאמץ את-לבבך ולא תקפץ את-ידך מאחיר האביון:

8 כִּי־פָתַחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְוְהַעֲבִיט תַּעֲבִיטֶנּוּ: דִּי מַחְסֵרוֹ אֲשֶׁר יִחְסַר לּוֹ:

14. Deuteronomy 15:1-8

¹ Every seventh year you shall practice remission of debts. ² This shall be the nature of the remission: every creditor shall remit the due that he claims from his fellow; he shall not dun his fellow or kinsman, for the remission proclaimed is of the LORD. ³ You may dun the foreigner; but you must remit whatever is due you from your kinsmen. ⁴ There shall be no needy among you—since the LORD your God will bless you in the land that the LORD your God is giving you as a hereditary portion—⁵ if only you heed the LORD your God and take care to keep all this Instruction that I enjoin upon you this day. ⁶ For the LORD your God will bless you as He has promised you: you will extend loans to many nations, but require none yourself; you will dominate many nations, but they will not dominate you. ⁷ If, however, there is a needy person among you, one of your kinsmen in any of your settlements in the land that the LORD your God is giving you, do not harden your heart and shut your hand against your needy kinsman. ⁸ Rather, you must open your hand and lend him sufficient for whatever he needs.

15. Walter Brueggemann, “The Rhetoric of Hurt and Hope: Ethics Odd and Crucial” (1989)

I suggest that the urgency reflected in the grammatical form is based on the promissory character of a counter ethic. The urging of the law is this: If Israel does not act in the way urged here, it will never break from the dominant Canaanite pattern. Israel will regress to the dominant, conventional ethic which is never liberating, never giving, never generous, never heeding, and therefore never blessed.

16. דברים כג:טז-יז

16 לֹא־תִסְגִּיר עֶבֶד אֶל־אֲדֹנָיו אֲשֶׁר־יִנְצֵל אֵלָיךְ מֵעַם אֲדֹנָיו: 17 עִמָּךְ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לּוֹ לֹא תוֹנְנוּ:

16. Deuteronomy 23:16-17

¹⁶You shall not turn over to his master a slave who seeks refuge with you from his master. ¹⁷He shall live with you in any place he may choose among the settlements in your midst, wherever he pleases; you must not ill-treat him.

III. Dignified Labor

17. שמות ה:א-ה

¹ ואחר־כֵּן באוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה־אָמַר ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיְחַגּוּ לִי בַמִּדְבָּר: ² וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה מִי ה' אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקוֹלִי לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת־ה' וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח: ³ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹקֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ נִלְכָּה נָא דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחַהּ לָהּ אֱלֹקֵינוּ פֶּן־יִפְגְּעוּנוּ בַדְּבָר אוּ בַחֲרָב: ⁴ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמַה מֹּשֶׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשֵׂיו לְכוּ לִסְבֹּלְתֵיכֶם: ⁵ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הַיִּרְבִּים עִתָּה עִם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם אֹתָם מִסְבֹּלְתָם:

17. Exodus 5:1-5

¹ Afterward Moses and Aaron went and said to Pharaoh, “Thus says the LORD, the God of Israel: Let My people go that they may celebrate a festival for Me in the wilderness.” ² But Pharaoh said, “Who is the LORD that I should heed Him and let Israel go? I do not know the LORD, nor will I let Israel go.” ³ They answered, “The God of the Hebrews has manifested Himself to us. Let us go, we pray, a distance of three days into the wilderness to sacrifice to the LORD our God, lest He strike us with pestilence or sword.” ⁴ But the king of Egypt said to them, “Moses and Aaron, why do you distract the people from their tasks? Get to your labors!” ⁵ And Pharaoh continued, “The people of the land are already so numerous, and you would have them cease from their labors!”

18. שמות לה:א-ג

¹ וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אֹתָם: ² שְׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לָהּ כָּל־הָעֹשֶׂה בּוּ מְלָאכָה יוּמָת: ³ לֹא־תַבְעֲרוּ אִישׁ בְּכָל מַשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:

18. Exodus 35:1-3

¹ Moses then convoked the whole Israelite community and said to them: These are the things that the LORD has commanded you to do: ² On six days work may be done, but on the seventh day you shall have a sabbath of complete rest, holy to the LORD; whoever does any work on it shall be put to death. ³ You shall kindle no fire throughout your settlements on the sabbath day.

19. שמות כה:א-ב

¹ וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ² דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ־לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבָבוֹ תִקְחוּ אֶת־תְּרוּמָתִי:

19. Exodus 25:1-2

¹ The LORD spoke to Moses, saying: ² Tell the Israelite people to bring Me gifts; you shall accept gifts for Me from every person whose heart so moves him.

20. שמות כ:ח-יא

⁸ זְכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ וְ⁹ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלֹאכֶתְךָ ¹⁰ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא-תַעֲשֶׂה כָּל-מְלֹאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וּבְהֵמַתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ ¹¹ כִּי שֵׁשֶׁת-יָמִים עָשָׂה ה' אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בֵּרַךְ ה' אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ:

20. Exodus 20:8-11

⁸ Remember the sabbath day and keep it holy. ⁹ Six days you shall labor and do all your work, ¹⁰ but the seventh day is a sabbath of the LORD your God: you shall not do any work—you, your son or daughter, your male or female slave, or your cattle, or the stranger who is within your settlements. ¹¹ For in six days the LORD made heaven and earth and sea, and all that is in them, and He rested on the seventh day; therefore the LORD blessed the sabbath day and hallowed it.

21. דברים ה:יב-טו

¹² שְׁמֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צִוְּךָ ה' אֱלֹהֶיךָ ¹³ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלֹאכֶתְךָ: ¹⁴ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-מְלֹאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְשׂוֹרְךָ וְחִמְרְךָ וְכָל-בְּהֵמַתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לִמְעַן יִנַּח עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ כָּמוֹךָ: ¹⁵ וְזָכַרְתָּ כִּי-עַבְדָּהְיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְאֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרַע נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוְּךָ ה' אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת:

21. Deuteronomy 5:12-15

¹² Observe the sabbath day and keep it holy, as the LORD your God has commanded you. ¹³ Six days you shall labor and do all your work, ¹⁴ but the seventh day is a sabbath of the LORD your God; you shall not do any work—you, your son or your daughter, your male or female slave, your ox or your ass, or any of your cattle, or the stranger in your settlements, so that your male and female slave may rest as you do. ¹⁵ Remember that you were a slave in the land of Egypt and the LORD your God freed you from there with a mighty hand and an outstretched arm; therefore the LORD your God has commanded you to observe the sabbath day.

